

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Menippus sive dialogorum satyricorum centuria inanitatum nostrativum speculum

Andreä, Johann Valentin

Cosmopoli [i.e. Straßburg], 1618

77. Viriditas

[urn:nbn:de:bsz:31-107424](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107424)

gentos, non mille fl. multis iuvenib. vno anno
 sufficere. A. Ego verò scio multos Ecclesiæ &
 Reipublicæ egregios administratos, sesquicentum
 aut ducentis florenis cum familia & liberis hone-
 ste vivere, atq; acquiescere; sed quot tandem an-
 nis illæ sumptuosa artes emuntur? B. Non minus
 sex. A. Itaque mille quingentis florenis opus habes.
 B. Siquidem properem, ac semper sordeam.
 A. Vah properare, vah sordere! B. At ego nondū
 tibi indicavi quid in gradus debeat. A. Nec
 ego tibi indicavi, quam tarde & misere 1500. fl.
 colligantur. B. Nec ego tibi indicavi, quanti ar-
 tium, literarumque thesaurus veniat. A. Nec ego
 tibi indicavi quam inertes, & illiteratos vos sub-
 inde accipiamus. B. Cave istæ verbi academici
 aliquis exaudiat. A. At ego velim id omnes scire
 ac credere, quotquot filios in Academia alunt tui
 similes. Nam ut tuos ego profectus agnosco, rei-
 publicæ interest, tanti non emere vestras com-
 messationes, divagationes, introitus, exit^o, ves-
 tes, fascias, pugas, & post illam sexennalem pro-
 digalitatē alinum cum bireto & collobio.

De studiis
Herbarii 77. VIRIDITAS.

A. Quid voties ego te h'c obambulantiem depre-
 hendo, ac cum terrâ nescio quid mussitan-
 tem? B. Vah! nihil est quod æque delectet.
 A. Ecquid vero tibi respondent hæ herbar, fruti-
 ces, arbores? B. Multa sane, atque egregia: hoc
 enim Dei alphabetum est, cuius picturam qui-
 quis agnoscit, nunquam legendo satiatur. A.
 An

An ergo alij tibi oculi sunt, quam mihi? B. Non dubito, alioquin jam dudum te totam possideret hujus ingentis libri elegantissima contemplatio. A. Non capio illam tuam insolitam literaturam. B. Vide mihi hic quatuor genera semper viridantia, laurum, oleam, buxum, palmam. A. Quid tum, vireant, per me licet. B. Hem pecus, si nihil aliud, saltem delectabit. A. Age, delectat. B. Et viroris illius admiratio subit. A. miror. B. Et causæ curiositas stimulat. A. Stimulor. B. Dicam quid Physicis videatur; Laurum calidissimæ complexionis esse, & frigus omne excludere, inde virere: Oleam succiplenâ radices semper irrigare, indeque ramos semper eisdem nutrire: Buxum spissum, quam semel possedit viriditatis vim, nunquam dimittere: Palmam vero temperatissimæ esse naturæ, quæ pari humore folia progerneret & ferveret. A. Audio, & credo: sed quis mihi inde usus, aut quod alphabetum divinum monstras? B. Itane plane stipes es, ut Laurus te impiorum prosperitatis Ps. 37 Buxus Divinæ benignitatis Es. 41 & 60. Olea cœlestis tutelæ. Psalm. 52. Palma iusti decoris Psal. 92 non admoneat, vel sane ad illam viri boni perennem & immobilem viriditatem excitet? quid enim homo in his terris elegantius aut sublimius discere potest, quam ut inter tot humanos insultus invidiosus, inter tot vicissitudines immutabilis, inter tot concussionem immobilis, aut ut propius ad hæc accedam, inter hæc ultimæ ætatis frigora & nives semper viridis appareat? A. Et id quidem buxus, aut olea

olea docebit? B. Vtique, nam ut Lauri bona complexio te optimæ rationis commonefacit, ita oleæ succus iustam liberalitatem suadet, Buxi spissitudo fortem constantiam commendat, & Palmæ æquabilitas temperantiæ mixturam suppeditat, quæ sane virtutum quadriga, nunquam nõ ad beatæ & semper viridis tranquillitatis stabilitamentum evchet. A. Quis credat, id sibi velle laurum tuum, aut palmam, nisi tecum divinetur? B. Sane & alia multa: nam quo attentius creaturatum signaturas intuemur, eò profundius Divinæ Sapientiæ immergimur. A. O te beatum, cui duplex rerum delectatio, terrena una, altera cœlica! B. Potius multiplex; sed dum tu rides, & rudis, apparet, nõ aliud quam brutum esse, quod floribus, pictoque gramine immissum, nec oculis, nec naribus voluptatem capit, sed alia quidem conculcat, alia depascit.

78. EMENDATIO TEM- PORIS.

A. **E** Mendemus in melius. B. Quid cantilanas? A. Quid tu insidiaris? ego hic mecum eram. B. Anne cum viro bono? A. Crede; quis enim hæc negare improbus ausit? Mihi vero haud frustra illa cantio in mentem venit. B. An emendabas tui aliquid? A. Non a depol mei tantum, sed quod quod tempus irregulariter effluit. B. Quid Phœnix ille Scaliger, nihil temporis emendatione iuvat? A. Parum huc est. B. Suslega igitur quadriennium addat, aut inge-